

Martina JUHÁSZ

GLÓRIA

VO VEĽKOM SVETE

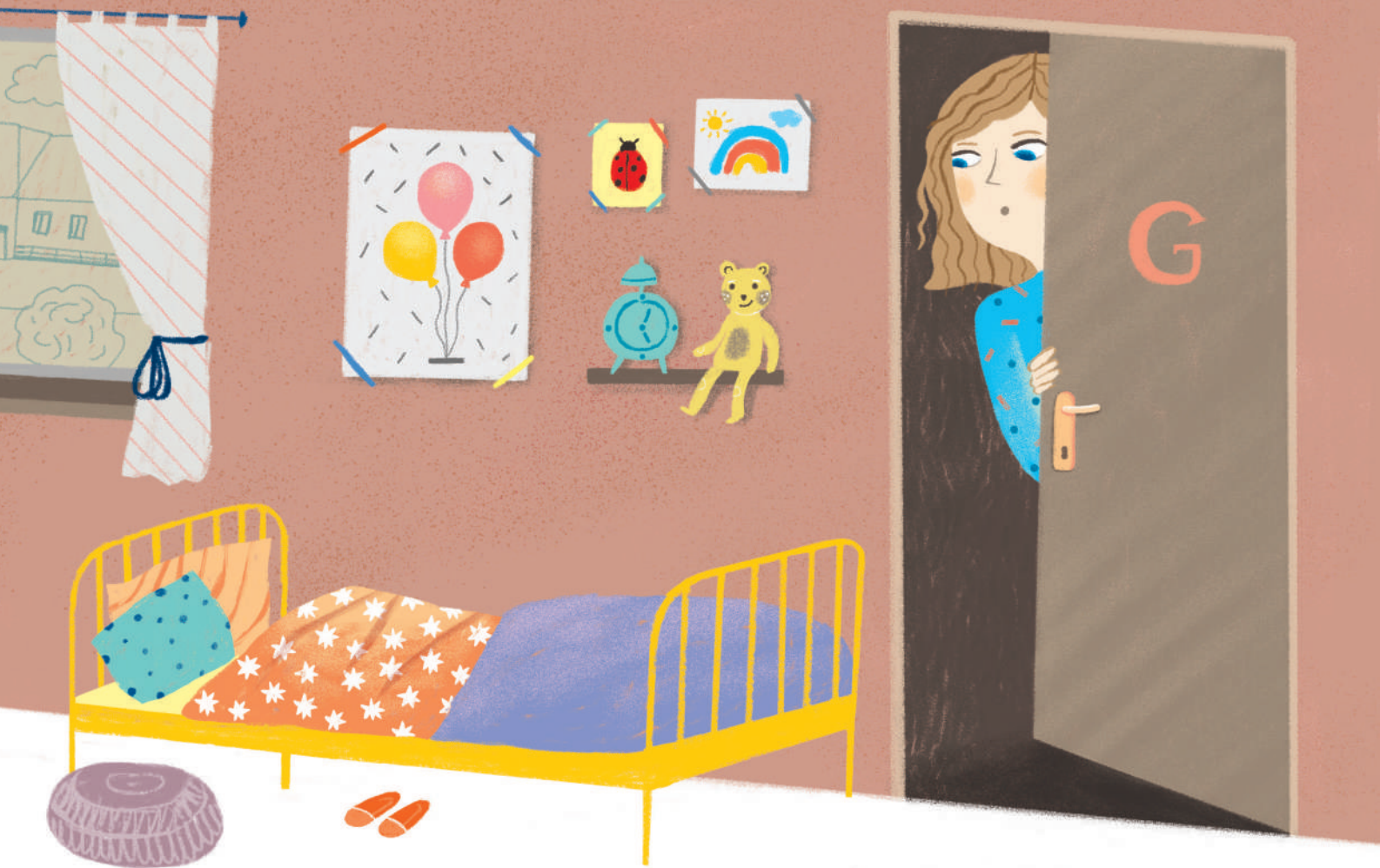
slovar

Obsah

GLÓRIA V KADERNÍCTVE	6
GLÓRIA NA NÁVŠTEVE	14
GLÓRIA NA LETISKU	22
GLÓRIA V REŠTAURÁCII	30
GLÓRIA NA STANOVAČKE	38

GLÓRIA V KADERNÍCTVE

Z detskej izby sa ozývajú výkriky: „O-ou! Pod’von! Áááú!”
To fňuká Glória. Malá neposedná škôlkarka, ktorá sa rada parádi.
Zvyčajne je pekne oblečená, čistá a učesaná. No keď ju zbadá mama,
na jej hlave vidí véééľkú strapatú guču. Kade-tade jej trčia sponky
a celou silou si čosi ťahá z vlasov.

„Čo to tu vystrájaš?“ vyzvedá mama.
„Robím si kučierky,“ mrnčí Glória.
„A aké, prosím ťa? Ved' ty už predsa
kučeravé vlasy máš,“ vyvaluje na ňu
mama oči.

„Také väčšie,“ mykne plecocom Glória,
a ďalej jojká od bolesti. Mama sa jej totiž
snaží rozmotať tú katastrofu na hlave.
Vtom sa z ničoho nič zľakne a skríkne:
„A odkedy sa robia kučery lízankou?“

Mama myká lízankou zo strany na stranu, krúti ju, krúti... No vybrať ju z plavých vlasov nedokáže.

„Keď chce mať niekto kučery, vlasy si natáča kulmou alebo natáčkami. Nie ničím lepkavým. A už vôbec nie jedlým,“ dohovára Glórii.

„Ale ja kulmu ani natáčky nemám,“ narieka Glória. Zato lízanku má vo vlasoch pevne prilepenú stále. „Tu pomôžu len nožnice. Inak tam tá lízanka zostane,“ vzdychne si mama.

Glóriu doteraz strihávala doma. Vždy jej vlásky iba podstrihla, aby jej nepadali do očí. Ak teraz odstrihne lízanku, vo vlasoch ostane veľká diera. Deti v škôlke by si to isto všimli a smiali by sa jej. Preto mama zobera Glóriu k odborníčke. Do kaderníctva. Stáli v ňom tri červené stoličky. Každá pred iným zrkadlom.